

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
9:02	7:21	בית שמש
9:04	7:11	בני ברק
9:02	7:29	חיפה
9:04	7:24	טבריה
9:01	7:21	יבנאל
9:01	7:08	ירושלים
9:00	7:12	מודיעין עילית
9:01	7:19	צפת
9:02	7:20	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 13, גליון 36 (654)

פרשת בהעלותך, ט"ז סיון, אבות פרק ב', שעת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: ישעיה לו-לז | בבלי: בבא מציעא קיד | ירושלמי: פסחים ל"ד | תוספתא: קרבנות י | רמב"ם: בכורים י"ב

מוהרא"ש מספר

לשון הרע

האסור לדבר לשון הרע הוא העון הגדול ביותר מכל העוונות שבְּעוֹלָם. חז"ל אָמְרוּ (ערכין ט"ו): שְׁלֹשון הָרַע חֲמוּר יוֹתֵר מִשְׁלֹש הָעֲבִירֹת הַחֲמוּרוֹת. עוד אומרים חז"ל (פסחים ק"ח) שְׁמִי שֶׁמְדַבֵּר אוֹ שוֹמֵעַ וּמְקַבֵּל לְשון הָרַע, רָאוּי לְהִשְׁלִיכוֹ לְכָלֵּבִים. כִּי זֶה הַדֶּרֶךְ שֶׁל הַכָּלֵבִים שֶׁהֵם תְּמִיד נוֹבָחִים, וְאוֹתוֹ דֹּבֵר מִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בְּלִשון הָרַע, הוּא תְּמִיד עֹסֵק בְּלִנְבֹחַ עַל אֲנָשִׁים, וְלִכֵּן זֶה עוֹנֵשׁ.

לְצַעֲרָנוּ כָּל אֶחָד נִכְשֵׁל בְּזֶה, אֶחָד יוֹתֵר וְאֶחָד פָּחוֹת. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בבא בתרא קס"ה): בְּלִשון הָרַע כָּלֵם נִכְשָׁלִים, כִּי אֵין לָךְ אָדָם שֶׁיִּהְיֶה נָקִי מִעוֹן לִשון הָרַע, <<<<<

מילה של התחזקות

תַּחֲפֹשׁוּ עֲשֹׂרָה דְּבָרִים שְׂטוּבִים לָכֶם, עֲשֹׂרָה דְּבָרִים שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אִתְּכֶם: לְדַגְמָא, אֲנִי רוֹאֶה, אֲנִי שׁוֹמֵעַ, יֵשׁ לִי רַגְלִים, יָדִים וְכו', וְתוֹדוֹ לוֹ עַל עֲשֻׂרַת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: "תּוֹדָה הַשֵּׁם שְׂאֲנִי רוֹאֶה, תּוֹדָה הַשֵּׁם שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ, תּוֹדָה הַשֵּׁם שֵׁישׁ לִי יָדִים וְרַגְלִים וְכו' וְכו'"; אִם תּוֹדוֹ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם עַל הָעֲשֹׂרָה דְּבָרִים הָאֵלֶּה, אַתֶּם תִּקְבְּלוּ טַעַם בְּחַיִּים, אַתֶּם תִּתְחִילוּ לְצַאֵת מִהִסְגִּירוֹת שְׁלִכְכֶם, אַתֶּם תִּרְאוּ בְּעֵצְמְכֶם וּתְרַגִּישׁוּ בְּעֵצְמְכֶם מִהַ יִּקְרָה אִתְּכֶם, כִּבֵּר לֹא תִצְטָרְכוּ לְהֶאֱמִין שֶׁזֶּה הָעֵצָה, אַתֶּם תִּגְדְּלוּ מִחֲדָשׁ.

הַשִּׁבְחָה וְהַהוֹדָאָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ זֶה הָעֵצָה לְהַרְגִּישׁ טַעַם בְּחַיִּים, לְהַתְפַּטֵּר מִטַּעַם הַמּוֹת. כִּפִּי שְׂדוּד הַמֶּלֶךְ אֹמֵר (תהלים קטו, יז-יח): "לֹא הַמֹּתִים יִהְיוּ קֵה", אִם לֹא מוֹדִים - מְרַגִּישִׁים טַעַם מוֹת, "וְאֶנְחֵנוּ נִבְרָךְ קֵה", אֲבָל אִם מוֹדִים וּמַהֲלִילִים לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ - מִתְחִילִים לַחְיּוֹת.

(עֲצַתוֹ אֲמִינָה בְּהַעֲלוֹתָךְ תִּשְׁפ"ד)

ווארט על הפרשה

וַעֲנֵנו ה' עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנוֹסְעִים מִן הַמַּחֲנֶה. רַבֵּינוּ ז"ל אֹמְרִים (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ח), כְּשֶׁאָדָם צוֹעֵק אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹמְרִים לוֹ לְנוֹסֵעַ, כִּפִּי שֶׁהַפְּסוּק אֹמֵר (שְׁמוֹת י"ד, ט"ו) מֵהַ תִּצָּעֵק אֵלַי דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ. בְּקִרְיַת יָם סוֹף הַיְּהוּדִים עֹמְדוֹ לִפְנֵי הַיָּם אֹבְדֵי עֲצוֹת וּמִלְאֵי פֶחַד, הַמַּצְרִיִּים רִדְפוּ אַחֲרֵיהֶם מֵאַחֲרֵיהֶם, חַיּוֹת רַעוֹת נִהְמוּ מִשְׁנֵי הַצִּדִּים בְּמִדְבָּר, וּמִלִּפְנֵיהֶם יָם גָּדוֹל, הֵם לֹא רָאוּ דֶּרֶךְ לְצֵאת מִהַתְּסַבּוּכָה, אֲבָל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צוּה לָהֶם לְהִתְקַדֵּם הֵלָאָה, לְהַכְנִס לַתּוֹךְ הַיָּם, וְאִזּוּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרַע לָהֶם אֶת הַיָּם, הֵם עָבְרוּ בִּיבֶשֶׁה, וְהֵם נִצְלוּ.

כִּף זֶה גַם אֲצֵל הָאָדָם, כְּשֶׁהוּא נִמְצָא בְּמַצַּב קָשֶׁה, הוּא מוֹצֵא עֲצָמוֹ בַּתּוֹךְ תְּסַבֵּכַת וְהוּא לֹא רוֹאֶה שׁוֹם דֶּרֶךְ לְצֵאת מִזֶּה, הוּא צוֹעֵק אֶל הַשֵּׁם שֶׁיַּעֲזֹר לוֹ, אֹמְרִים לוֹ "תִּמְשִׁיךְ הֵלָאָה", אֵל תִּשְׁבֵּר וְאֵל תִּתְיָאֵשׁ, תִּשְׁתַּדֵּל לְהַמְשִׁיךְ בְּחַיִּים שְׁלָךְ, תִּנְסֶה כִּמָּה וְאִיךְ שְׂאֵתָה יָכוֹל, וְתִרְאֶה אִיךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְהַחֲלֹץ מִכָּל הַבְּעִיּוֹת וְהַצָּרוֹת שְׁלָךְ.

אֲסוּר לְהִשָּׂאֵר תְּקוּעַ בְּצָרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת, אֲסוּר לְהִשָּׁבֵר וּלְהִתְיָאֵשׁ מִהַחַיִּים, תְּמִיד יֵשׁ דֶּרֶךְ לְצֵאת, אֲפִילוֹ כְּשֶׁלֹּא רוֹאִים זֹאת בְּעֵינֵינוּ, צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק לְהַמְשִׁיךְ לְלֶכֶת הֵלָאָה, לֹא לַעֲצֹר מִשׁוֹם דִּבֶּר. הַצִּדִּיק הַקְדוֹשׁ מוהר"ש מְלִיבַאווִיטֵשׁ זי"ע הִזְהִיר אֹמֵר: "שֶׁהַעוֹלָם אֹמְרִים שְׁצָרִיכִים לְלֶכֶת בְּהַתְּחִלָּה בְּדֶרֶךְ מַכְסָּה וּמַהֲצָד, וְאִם לֹא מוֹעִיל, אֲזִי הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ פְּתוּחַ וּמִלְמַעֲלָה, וְאֲנִי אֹמֵר 'לְכַתְּחִלָּה אֲרִיבְעַר', שֶׁכִּבֵּר בְּהַתְּחִלָּה צָרִיכִים לְלֶכֶת בְּרִישׁ גָּלִי וּבִלְכַח גָּדוֹל", כְּלוּמָר שְׂאִי אֶפְשָׁר לַעֲצֹר מִשׁוֹם מַכְשׁוּלוֹת בְּדֶרֶךְ, הוֹלְכִים בִּלְכַח, וּמִתְגַּבְּרִים עַל כָּל הַמַּכְשׁוּלוֹת.

זֶה מְרַמֵּז בְּפִסּוּק, וַעֲנֵנו ה' עֲלֵיהֶם יוֹמָם, מִתִּי יְהוּדִי זֹכֶה שֶׁהַשְׂכִּינָה תִּשְׁרָה עָלָיו, שֶׁהוּא יִרְגִּישׁ אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַכֵּל יִלָּךְ לוֹ טוֹב, בְּנוֹסְעִים מִן הַמַּחֲנֶה, כְּשֶׁהוּא מוֹכֵן לְהַמְשִׁיךְ הֵלָאָה, שׁוֹם דִּבֶּר לֹא יָכוֹל לַעֲצֹר אוֹתוֹ מִדֶּרֶכוֹ, הוּא הוֹלֵךְ קְדִימָה בְּכָל הַפֶּחַ כִּמָּה וְאִיךְ שֶׁהוּא יָכוֹל, וְכִף הוּא מַגִּיעַ לְכָל הַדְּבָרִים הַנִּפְּיִים בְּחַיִּים. יֵשׁ מִכְּתָב שֶׁרַבְּנוּ כְּתָב לְאַחֲיוֹ רַבִּי יְחִיאֵל, מִכְּתָב נוֹרָא, כָּל אֶחָד יָכוֹל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַמִּכְּתָב הַזֶּה לְהִתְחַזֵּקוֹת, רַבְּנוּ כוֹתֵב לוֹ (חיי מוהר"ן, סימן קסה):

"הַגִּיעֵנוּ מִכְּתָבוֹ פֶּה זֶאֶסְלָאב, וְהִזְהִיר לִי צַעַר גָּדוֹל מִזֶּה אִיךְ מְלֹא לָכֶם הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְהַעֲזוּ פְּנִיָּהֶם כָּל כִּף נִגְדֵד, וְתִמָּה אֲנִי אִיךְ לֹא נִמְצָא טוֹב לְעַמַּת רַע כְּנֻגְדָם לְבַעַר הָרַע? אִיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׂאִין אֲנָשִׁים שֶׁיִּגְנוּ עֲלֵיךְ?

אֲהוּבֵי אַחֵי נִפְשֵׁי וּלְבָבֵי, אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מַפְנִיָּהֶם, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ בַּתּוֹרָה וּבִירְאָתָה ה' כָּל הַיּוֹם, כְּמִדְבָּר בֵּין שְׁנֵינוּ, וְזִכּוֹת אֲבוֹתֶיךָ מְסִיעָתָה, כִּי כָּל זֶה לְגִדּוֹל אוֹתָךְ וְלַהֲרַבּוֹת כְּבוֹדְךָ וּלְגִדּוֹל שְׁכָלְךָ, כִּי כָּל מֵה שְׂאֵתָה עוֹבֵר זֶה רַק לְטוֹבָתָה, לְקִרְבַּת אוֹתָךְ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי כִּמוֹ שְׂאִי אֶפְשָׁר לְכָל מִינֵי זִרְעוּנִים לְבּוֹא לְתַכְלִית גְּדוּלָם אֲלֹא עַד שְׁנוֹתָנִין מִתְחִלָּה הַגִּרְעִין בְּעֶפֶר וְאַחֲרֵי כֵן הַגִּרְעִין נִתְבַּלָּה וְאַחֲרֵי בָלוֹתוֹ יִפְרַח וְיִצְיֵץ וְיִנְעֶשֶׂה אֵילָן גָּדוֹל, כֵּן הַדְּבָר הַזֶּה שֶׁעַל יָדֵי זֶה שֶׁמִּשְׁפִּילִין אוֹתָךְ עַד עֶפֶר, עַל יָדֵי זֶה תִּתְגַּדֵּל וְתִצָּיֵן וְתִפְרַח בְּעוֹלָם, אֲלוֹ הֵיוּ יוֹדְעִין אֵלֶּה הַרְשָׁעִים מִזֶּה, בְּנוֹדָאֵי לֹא הֵיוּ מְבַזִּין אוֹתָךְ, כִּי כָּל פּוֹנֵתָם לְרַע".

(תוֹךְ הַנַּחֵל בְּהַעֲלוֹתָךְ תִּשְׁס"ג - עֲצַתוֹ אֲמִינָה וְיִקְרָא תִּשְׁפ"ג)

מבין שיש ליהודים עזות, הם יכולים לזכות לקבלת התורה

בעזרת השם יתברך

יום א' פרשת בהעלותך, י' סיון, שנת תשע"ז

לכבוד ... גרו יאיר

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו, שזכינו לדעת מרבי כל כך גדול, רבי שמחזק ומעודד אותנו בכל המצבים הקשים שלנו; רבי שמלמד אותנו לזכור תמיד מהשם יתברך, ולדעת שהקדוש ברוך הוא מנהל את העולם.

רבנו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן מח): "צריכין להיות עקשן גדול בעבודת ה'", מי שרוצה לעבוד את השם, צריך לדעת שאי אפשר להיות יהודי כשר אלא אם הוא עקשן גדול; כי היצר הרע כל הזמן מפיל את האדם, ומכניס בו חלישות הדעת, שהאדם יחשב כאילו הקדוש ברוך הוא לא צריך אותו. אבל כשאדם הוא עקשן, הוא לא מרפה, אלא הוא תמיד חוזר אל השם יתברך, הוא יזכה סוף כל סוף לכל הדרגות.

אנחנו עומדים עכשו אחרי חג שבועות הקדוש; (ביצה כה:): "מפני מה נתנה תורה לישראל, מפני שהן עזין", לכאורה יש להבין, מה הקשר בין קבלת התורה לעזות? אלא מאי, אי אפשר לקבל את התורה אלא כשיש עזות. כלומר, שאפילו שעובר על האדם מה שעובר, ומפילים אותו כל הזמן, בכל זאת הוא עקשן, והוא חוזר אל השם יתברך; זה מה שחז"ל אומרים, שמפנין וליהודים יש עזות, הם יכולים לזכות לקבלת התורה.

רבי נתן ז"ל אומר על מה שחז"ל אומרים (מנחות פו:): על הנר המערבי: "עדות הוא לכל באי עולם, שהשכינה שורה בישראל", אומר רבי נתן שבמנוחה כתוב (במדבר ח, ד): "וזה מעשה המנורה, מקשה זהב", מקשה מלשון עקשנות; שמה שהקדוש ברוך הוא שוכן אצל עם ישראל, הוא כשיש מקשה זהב, כשלאדם יש עקשנות והוא לא עוזב כלל, אלא הוא תמיד חוזר אל השם יתברך.

לכן אבקש ממך מאד, שתתחזק בכל הכוחות שלך, ותלך שלוש פעמים ביום להתפלל, עם מנין דיקא; מוהרא"ש זכרונו לברכה תמיד היה אומר, מי שרוצה פרנסה, יתפלל תמיד במנין, כי כשמתפללים במנין יש דבר שבמנין; אפילו שהיצר הרע מכניס בד רגשות אשמה, וגורם לך לחשב שאף אחד לא צריך אותך, בכל זאת תהיה עקשן ותלך לבית הכנסת.

תזהר מאד אף פעם לא לפגוע בשני, אפילו שיאמרו לך שזה לשם שמים, וזו מצוה, אל תפגע אף פעם ביהודי. אני מבקש ממך אחי, תברח מהמצוות האלו; רבנו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן א') כשאדם זוכה והוא לומד תורה, הוא נצול מהיצר הרע מהסוג הזה שמסית את האדם שזו מצוה לפגוע בשני.

חז"ל מספרים (בבא בתרא צא.) לבעז היו שלושים בנים ושלושים בנות, ובכל פעם שהוא חתן ילד הוא ערך שתי סעודות, סעודת ארוסין וסעודת נשואין, וביחד הוא עשה לילדיו מאה ועשרים סעודות; היה לו חבר מנוח שלא היה לו ילדים, ובאחת מהמאה ועשרים סעודות הוא לא הזמין אותו, כי הוא אמר: "כוננא עקרה במאי פרעא לי", החמור העקר, במה הוא יכול לשלם לי, הרי אין לו ילדים, ממילא

ועל כן צריכים לבקש ממנו יתברך בכל יום חק ולא יעבר, שביים הזה יהיה נצול מלשון הרע, הן שלא ידבר לשון הרע על זולתו, והן שלא יקבל לשון הרע מאחרים, ורק בעזרתו יתברך יכולים להנצל מזה.

וצריך לעשות לעצמו קביעות בכל יום כשקמים אחר אמירת ברכת התורה לומר גם תפלה לפניו יתברך, שישמר אותו שביים הזה לא יכשל בשום קבלת לשון הרע, ומכל שכן משום דבור של לשון הרע.

ואסור להשבר כשרואים שכן נכשלו עם לשון הרע, אלא להתחזק מכאן ואילך לא לדבר לשון הרע. כי אפילו שיזכה לומר לשון הרע אחד פחות ביום, גם כן שכו גדול מאד, וגדל מעלתו בשמים אין לתאר ואין לשער כלל, ולכן צריכים להשתדל בכל פעם בנפרד לא לדבר מה שלא צריכים.

זה דבר פלא מאד — למה לשון הרע כל כך מתקבל על הלב? רואים שאדם שהוא כל כך גדול בתורה וביראה, ועושה טובות עם הבריות, וכשבא אחד ואומר עליו לשון הרע, הלשון הרע כבר מתקבל.

היצר הרע גורם לכך שיהיה נעים לשמוע לשון הרע, ויקבלו זאת מיד. אבל אסור להקשיב לו, צריכים להתחזק לא לקבל שום דבור רע ששומעים על יהודי אחר, והעצה לזה היא רק תפילה, להתפלל הרבה אל השם יתברך.

יהודי צריך להרגיל את עצמו שלא תשמענה אזניו מה שאינו צריך לשמע, כי מאחר שנכנסו באזניו דבורים פגומים כאלו, הוא בסכנה גדולה, שלא יעשו רשם עליו לרעה, ושלא יבלבלו את מחו, כי הדבור יש לו פח גדול מאד.

וכמוכא בזהר (יתרו עה): "מאן דאדנוי רברבין, טפשא בליביה" — מי שאזניו גדולות, טפשות יש בלבו. הכונה לאנשים שיש להם אזנים גדולות לשמע כל מה שאחרים מדברים, זה אינו סימן של חכמה אלא של טפשות, כי חכם אמתי יושב בקרן זווית שלו, ואינו מבלבל עצמו עם מה שאחרים מדברים כלל, הוא יודע שמה שהוא צריך לשמוע — הוא ממילא ישמע, ומה שאינו צריך לשמוע — עדיף שלא ישמע.

רבנינו ספר (ספורי-מעשיות, מעשה י"ג), מהבעטלער החרש, שלא היו נכנסים באזניו הדבורים של אנשי העולם כלל, אבל דיקא הוא היה חי חיים טובים באמת.

הבעל התניא ז"ע לא היה שומע טוב לעת זקנותו והוא אמר: "למה אני צריך לשמוע? הלא מה שאני רוצה לומר — אני אומר, ומה שהשני אומר — לא אכפת לי, ולכן, למה אני צריך לשמוע?" הרב הקדוש רבי נחמן מהורדנאק, זכותו יגן עלינו, זקנו של רבנו, התפלל תמיד אל השם יתברך על דבר זה, שלא תשמענה אזניו מה שאינו צריך לשמע, וכן נתקיים אצלו.

ופעם בהיותו יושב לפני רבו הבעל-שם-טוב הקדוש, זכותו יגן עלינו, עם כל התלמידים, התחיל הרבי למנות השבחים שלו לפני כל התלמידים, וראו כלם איך שהוא כופף שתי אזניו עם ידיו לשמע דברי רבו, והיה פלא בעיני התלמידים למה הוא עושה כזאת, ובפרט בשעה שהבעל-שם-טוב, זכותו יגן עלינו מדבר בשבח, וענה ואמר להם הרבי: אל תקשו בעיניכם דבר זה, כי אין רבי נחמן שומע כלל מה שאני מדבר עכשיו, כי הוא כבר פעל אצל השם יתברך, שלא תשמענה אזניו מה שאינו צריך לשמע, ולכן אינו שומע כלום, רק הוא רואה את שפתי נעות, והוא מטה און אולי יכול לשמע, אבל באמת אינו שומע כלום.

הסבה שהאדם עסוק לשמוע ולדבר שטיות זה רק כי הוא הולך בטל. כשאדם הולך בטל, הוא לא עושה כלום, הוא לא מרגיש ספוק בחיים, וזה גורם שהוא יתעסק בשטיות, הוא מקוה שכך הוא יקבל את הספוק שלו. אבל האמת היא שזה לא מביא לספוק, צריכים רק לבקש מהשם יתברך שיתעסקו עם דברים טובים, עם לימוד, עם תפילה, ועם מצות, זה כן מביא ספוק לאדם, ואם מקבלים ספוק מדברים טובים כבר לא חסר לדבר ולהתעסק עם שטיות.

אשרי מי שמבקש הרבה מהשם יתברך שהוא לא ידבר ולא ישמע מה שהוא לא צריך, אלא שיתעסק תמיד בדברים טובים. ואז יהיה לו טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

(שיחות מוהרא"ש חלק ה' וחלק י"ב ערך לשון הרע, וחלק ט"ו ערך שמיעה)

הוא לא הולך להזמין אותי בחזרה לשמחות, אומרים חז"ל: "וכלן מתו בחייו", כל ילדיו של בעז מתו בחייו כענש על שפגע בחבירו. הבן איש חי זכותו יגן עלינו אומר בספר שלו בן יהודע במקום, שבעז היה יהודי כשר, והסבה שהוא לא הזמין את מנוח היתה לשם שמים, כי הוא לא רצה שהחבר שלו יקנא בחתנות שהוא עורך כל הזמן; בכל זאת, היות והוא גרם צער לחברו, הוא נענש; רואים מזה כמה צריכים להזהר, לא להכאיב לחבר.

חז"ל אומרים (בבא מציעא נט.): "לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה", שאדם זהיר לא לפגוע באשתו, כי אשה בוכה מהר מאד, ויכולים לקבל עונש גדול. לכן תזהר לא להכאיב לאף יהודי, ובפרט לא לאשתך.

לרבי נתן היה תלמיד, שהיה עני גדול, ממש לא היה לו כלום בבית; פעם אחת משהו אמר לרבי נתן שרחמנות גדולה על העני הזה, ענה ואמר רבי נתן: "רחמנות עליו? רחמנות על משה חנינעס (שהיה מתנגד גדול על רבי נתן), שיש לו הרבה כסף, והוא עסוק כל היום לאכול ולשתות, והוא לא יודע שעוד מעט יצטרכו לעזב את העולם, ויצטרכו לתת דין וחשבון על כל יום ויום; התלמיד שלי הוא לא מסכן, כי כל היום הוא עוסק בהתבודדות ובשיעורים כסדרן שלו, ועוד מעט כשהוא יעזוב את העולם מצפה לו עולם יפה מאד".

רואים מזה שהמסכן הכי גדול הוא זה שלא לומד וזה שלא מתפלל. כפי שרבונו אמר (חיי מוה"ר, סימן שנד): "על שני כתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם על אלו אנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקימים את דברי. כי אני יודע שיהיה עת בעת שיהיה האדם מנח על הארץ עם רגליו אל הדלת אז יסתכל על עצמו היטב ויתחרט מאד מאד על שלא זכה להתקרב אלי, או שלא קים את דברי. כי אז ידעו שאם היו מקרבים אלי ומקימים את דברי לא היה שום דרגא בעולם שלא הייתי מביאם לאותה המדרגה. אבל לא יועיל אז".

לכן מאד אבקש ממך, אימצה, ויהי אליהם עמך; בכל מקום שאתה הולך קח אתך משניות קטן, וכשיש לך כמה דקות פנויות תחטף פרק משניות – כסדרן דיקא. אתה לא יכול לתאר לעצמך מה לימוד המשניות עושה לאדם; מוה"ר"ש זכרוננו לברכה תמיד היה מתפאר, ששפירוצים לראות מיהו תלמיד היכל הקודש, שישתכלו מי מסתובב תמיד עם משניות ביד.

כי תלמיד היכל הקודש אמתי לא עסוק עם השני, הוא לא מחפש לעשות מחלקת, והוא לא מתערב אצל אף אחד. הוא יודע בתוכו שעוד מעט הוא יצטרך לחזור אל השם יתברך, ושם שום דבר לא יעזר, רק פרקי המשניות ודפי הגמרא שהוא חטף בכל יום, רק את זה הוא יקח אתו, כפי שחז"ל אומרים (אבות ו, ט): "אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד".

רבי נתן אמר פעם: "את הכל אני יכול לציר לעצמי, חוץ מהברוך הבא הראשון בקבר, את זה אני לא יכול לדמיון". הודו להשם יתברך שזכינו שהיה לנו בדור שלנו את מוה"ר"ש זכרוננו לברכה שתמיד שגן אתנו לחיות עם התכלית, ושנזכר שיש בית החיים, ויום אחד נהיה גוסס ומת.

מוה"ר"ש זכרוננו לברכה תמיד היה מתאר איך נראית לוי'ה; האשה צועקת ובוכה: "בעלי, על מי עזבת אותי", הילדים בוכים: "אבא מי יתן לנו כסף? מי יחתן אותנו?" ומוה"ר"ש תמיד היה

שאלות ותשובות ברסלב

אני מבקש כל כך הרבה על האלרגיות שלי, לאן הולכים כל התפלות שלי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני אלרגי לחלב, ואני מבקש בכל יום מהשם יתברך ששכר אוכל לאכול מאכלי חלב, אבל אני מרגיש שהתפלות שלי הם לריק, שום דבר לא זו. אני מקנה שראש הישיבה שליט"א יתן לי עצמה מה לעשות שארגיש שהשם יתברך פן מקשיב לי.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת בהעלותך, י"ד סיון, שנת תשע"ח

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תעשה מה שר' נתן למד אותנו; רבי נתן זכרוננו לברכה היה אומר: "כשאדם מתלונן, אומר השם יתברך: 'ראו את האדם הזה, אני נתן לו טוב ובכל זאת הוא מתלונן, אראה לו מה זה רע', אבל כשאדם מודה להשם יתברך, אומר השם יתברך: 'ראו את האדם הזה, אין לו כלום בחיים, והוא כל כך שמח ומפיר טובה, אראה לו מה זה טוב', ונותנים לו חיים טובים".

תרגיל את עצמך להודות להשם יתברך על כל החסדים שהוא עושה אתך; תודה לו שאתה בריא, תודה לו שאתה יכול לאכול כשר ודגים; כמה אנשים שובכים לצערנו בבית החולים ולא יכולים לאכול רק דרך אינפוזיה - השם ישמר את כלנו מזה, ואם אתה תודה להשם יתברך השם יתברך יאמר למלאכים: "תראו את האדם הזה שמודה ומהלל אותי, הבה נתן לו עוד טוב".

אסור ליהודי להגיד: "התפלות שלי הם לריק"; שום תפילה אינה הולכת לאבוד, אלא כל תפילה עולה אל השם יתברך. ראה מה רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ב): "גיש מעמנו בני ישראל שטועים, חס ושלום, בלבם, שכל התפילות הם לריק, אבל באמת אינו כן, אלא סליקנו ואפינו ובשליקנו, הינו כל התפילות סליקנו ועולין", אנשים טועים וחושבים שהתפלות הם לריק, אבל זה לא כך, אלא כל התפלות עולות למעלה אל השם יתברך.

אתה תמיד לבקש מהשם יתברך שתוכל לאכול מאכלי חלב, ובמקום רק לבקש, תודה קודם כל להשם יתברך על כל מה שאתה פן יכול לאכול - ותראה שהקודש ברוך הוא יעזר לך.

תגיד להשם יתברך: "רבנו של עולם! אני מודה לך שאני בריא ושלם, אני מודה לך שאני יכול לאכול אוכל בריא. תודה השם שאני לא בבית החולים מחבר לאינפוזיה; החיים שלי כל כך טובים, כמה שאודה לך לא אתחיל להודות לך אפילו על נקודה אחת של טוב שאתה נתן לי; אתה כל כך טוב אלי, אני כל כך אוהב אותך השם".

אני מאד מבקש ממך השם, תעזר לי שאוכל לאכול את כל סוגי המאכלים, שגם אוכל לאכול מאכלי חלב ושהה לא יזיק לי לבריאות. רבנו של עולם! תראה לי שאתה שומע את התפלות שלי, תתראה אלי, אני רוצה להרגיש שהתפלות שלי מתקבלות, כך תודה ותבקש מהשם יתברך עד שתראה את הישועה שלך.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

אני מחפה שתכתב לי שאתה כבר יכול לאכול מאכלי חלב.

חג שבועות מרומם עבר בקרית ברסלב עם ראש הישיבה שליט"א

תיכף ביום שני לקראת ערב, כבר הגיע ראש הישיבה שליט"א לקריה, וביום שלישי בשעות הבוקר התפלל במניין הראשון בבית המדרש המרכזי בקריה, ובשעה 8 בבוקר מסר את השיעור בדף גמרא, ביער שמאחורי הבית מדרש, בצל האילנות, בדרך לצאת לכיוון היער, פגש ראש הישיבה את אחד האברכים בלכתו לתפילת שחרית, ואמר לו ראש הישיבה: אני מבקש ממך ומייעץ לך, תתפלל שחרית במנין הראשון, הרי אתה פתחת עכשיו עסק, לכן כדאי שתקום מוקדם, להתפלל וללמוד, כך יהיה לך הצלחה בעסק.

אחרי לימוד הדף גמרא, חילק ראש הישיבה את הספר החדש 'אשר היה אל יואל' שיצא כעת לאור, לכל האברכים שהשתתפו בתמיכת הוצאת הספר. בעת שחילק את הספרים שאל: אם יבוא אליך מישהו ויבקש ממך אוכל, האם אתה תתן לו? בוודאי שכן, ואם הוא יבוא מחר ויבקש שוב, האם תתן לו? בוודאי שכן, אבל אם הוא יבוא אליך כל יום ויום ויבקש אוכל, זה משהו שלא נגמר אי אפשר לתת בלי שיעור, כי את כל האוכל שכבר נתת לו הוא אכל ונעלם, ואי אפשר להוציא כל יום עוד ועוד כסף לאוכל, אבל יש דבר אחד, שאם תתן לשם כסף, זה ישרא לעולמים ולא יעלם בסעודה אחת, וזה כשנותנים כסף להדפסת ספר של צדיק, כי הספר נשאר לעולם, ושאל ראש הישיבה, מה כתוב בספר זה? ופתח את הספר והקריא קטע מהספר, ובקטע הזה מיד רואים חזיון לעובדא ולמעשה, והדגיש את המעלה של המסייע בהדפסת ספרים כאלו.

במשך יום שלישי ערב יום טוב, לבשה הקריה חג, ואורחים רבים נצפו בפנינת יקרת זו, קרית ברסלב, כי חג קדוש זה הוא אחד מג' הזמנים שהיו מגיעים לשהות בצל רבינו, ולאחר פטירתו מתקבצים יחד התלמידים בכל מקומות מושבותיהם, וכאן המקום להודות להנהלת בית התבשיל, שדאגו והניחו שפע של שתייה נקודות רבות ברחבי הקריה, שבעת שאנשי שלומינו מגיעים והולכים אל בית המדרש הגדול, ויכולו להרוות צמאונם בדרך.

ליל שבועות – לתפילת מנחה נישג הגאון הדיין שליט"א, ולאחר תפילת מנחה נשא ראש הישיבה שליט"א דברים קצרים, והמתין לזמן רבינו תם, כדי להתחיל להתפלל בזמן צאת הכוכבים, על אף שפסק המג"א שדי לעשות קידוש לאחר צאת הכוכבים, מכל מקום, הטור יזהב מביא להלכה שיש להחמיר אף להתפלל אחרי צאת הכוכבים כדי שיהיו שבע שבתות תמימות.

ראש הישיבה שליט"א סיפר בדרשתו, שבחיו של מוהרא"ש, ביקש מוהרא"ש שיבוא להיות בעל תפילה אצלו ביום הכיפורים, והתאכסן אצל הרב הצדיק ר' יצחק לעזער שליט"א, ובעת שהלכו להתפלל תפילת כל נדרי, אמר לו ר' יצחק: ר' יואל, כעת הוא הזמן הקדוש והגדול הזה של יום כיפורים שאפשר לפעול, אין שום ענין לחכות למחר כשכבר מותשים מהרעב והצום והעייפות, מותר כבר כעת לבקש מהקב"ה ולפעול, וסיים ראש הישיבה ואמר, אתם חייתם לחג הקדוש שבועות שתוכלו לפעול, אין צורך להמתין עד מחר כשתהיו עייפים, כבר כעת בליל יו"ט תתחילו לבקש ולהתבודד ולפעול גדולות ונצורות. ואמר שבנוגע לעלות השחר, היות שלחיות ער בלילה, זה לא הלכה אלא מנהג קדוש, בוודאי שיש לסמוך על מה שאמר רבינו שאם יש שיטה אחת אפשר לסמוך על זה, ולכן יש לסמוך על הזמן הראשון של עלות השחר, וניתן ללכת למקוה כבר סמוך לעלות השחר הראשון, וסמוך הכוונה לחצי שעה קודם עלות השחר.

אחרי סעודת יו"ט התכנסו יחד בבית המדרש, לומר את התיקון ליל שבועות כנוסח שתיקן מוהרא"ש הפסוק הראשון והאחרון של כל פרשה, ואת התרי"ג מצוות, ובין לבין שרו ניגונים יפים באדיש, קודם שהתחילו לומר את התרי"ג מצוות אמר ראש הישיבה: אם תתבוננו היטב תראו שאנחנו מקיימים את כל התרי"ג מצוות, ואנחנו לא עוברים על אף עברה שכתוב כאן, וכמה אנחנו צריכים לשמוח על זה, וכמעט בכל מצוה ומצוה נעצר ראש הישיבה ואמר: תודה לך ד' שאני זוכה לקיים מצוה זו, כמו כן נעצור לשייר ניגונים שמחים שאנו זוכים להיות יהודים, אחרי תיקון ליל שבועות התקיימו ריקודי קודש בהתלהבות בשמחה עצומה שזכינו להיות מהם הנבחר.

חג השבועות בבוקר – ציבור גדול התאסף מכל רחבי הקריה לבוא ולהתפלל בצל ראש הישיבה שליט"א, ראש הישיבה נישג לתפילת שחרית, ושור יחד את תפילת האהבה רבה' החודרת לכל עצם ועצם, ובתפילה ובקשה לבוא עולם, לזכות ללמוד כל יום את התורה עם כל החיות והשמחה כפי שרבינו מלמד אותנו.

טרם קריאת התורה זכינו לשמוע את האקדמות מפי ראש הישיבה שליט"א, אשר הלהיב את הלבבות לאבינו שבשמים ולתורתו. בעת קריאת התורה, קודם שהתחילו לקרוא את העשרת הדברות, ביקש ראש הישיבה שיכניסו את כל הילדים הקטנים המשחקים בחוץ, שאף הם ישמעו את הקריאה.

אחרי התפילה התקיימה קידוש רבא, ושמוע דברי חזיון מראש הישיבה שליט"א, ובעת הקידוש עלו זה אחר זה, אברכים ובחורים וילדי חמד תינוקות של בית רבן, וכל אחד הכריז את סיומו בכל חלקי התורה, ועשו את הסיומים ברוב עם, אשרי עין ראתה אלה. ראש הישיבה אמר, שנהגו בישראל לאכול את המאכל קרעפלעך (לביבות) כל פעם שמכים, בערב יום כיפור כשמכים על חטא, ובהושענא רבא כשמכים עם ההושענות על הקרקע, ובפורים כשמכים את המן, ושאל למה אוכלים גם בשבועות את הקרעפלעך? איזה מכות יש בשבועות?, וביאר על פי דברי רבינו שמי שלומד תורה ניצל מזה"ר, ור"א התורה הקדושה מכה ביצר הרע מכות נפלאות, ולכן אוכלים את הקרעפלעך.

אחרי הצהריים הקריא ראש הישיבה את השטר תנאים שחיבר הצדיק ר' ישראל נג'ארה זצ"ל וראש הישיבה אמר שאצלנו בהיכל הקודש המנחה הוא לתת לחתן וכלה מתנות פשוטות מאוד, ולכן אף כעת כשאנו עושים חתונה עם התורה לא צריך לתת מתנות יקרות, אלא מתנות פשוטות, פרק משניות ללא הבנה, דף גמרא כמו שהוא, ואצל הקב"ה אלו המתנות היקרות והיפות ביותר.

כמו כן דיבר ראש הישיבה על מה שאמרו חז"ל שבכל דיבור ודיבור במעמד הר סיני, חזרו ישראל לאחוריהו י"ב מיל, וזה מרמז לנו שאף האדם שמתקרב מאוד אל הקב"ה ואל הצדיקים, וכבר מרגיש את הקב"ה כמו במעמד הר סיני, בכל זאת הוא יכול ליפול לאחוריו י"ב מיל, ושלא ישבר ולא יתייאש, אלא יחזור שוב אל הקב"ה, ואם יפול שוב יחזור שוב, כפי שהיה במעמד הר סיני שנפלו לאחוריהם וחזרו שוב. לאחמ"כ התפללו תפילת ערבית ליל ב' דיו"ט, ותיכף הלכו לערוך את הסעודה מתוך שמחה עצומה.

תורה חדשה מאתי תצא

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2 טבריה רחוב משה שפירא 2 אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5 בית שמש רח' נהר הירדן 25 מוזיעין עילית רשב"י 19 צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה) ביתר רחוב אבא שאול 7/7 חיפה רחוב הרב הרצוג 12 יבנאל רחוב המייסדים רמה ד' רח' תלמוד בבלי 24 דירה 18
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	---
שמיעת שיעור יום א' בשעה 21:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	---
שמיעת שיעור יום ג' בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	---
---	20:30	30 ד' לפני השקיעה	10:00 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	---
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	---
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	---
---	21:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	---
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	---
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	---
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	---

קוואל פון חזיון (לנשים) - שיעורים: סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
חזיון יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעת 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים: חזיון יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com